

„אתה ישן? יופי שאתה

ישן! אני אראה לך!

צעקה אשת

המנהיג

אליזבט יצאה מהמיספרה, כש היא מדיפה נוחח של ספריי-שיער, כל שערה רבוקה לחברתה, ונופפה כחיוך לעוברי-דרכיה. לא כולם זיהו אותה עדיין, לא כולם הסתובבו לאחור, אבל אין דבר — חשבה לעצמה — תוך שנתיים בשילטון זה יסתדר. לא יהיה זאטוט ברחוב שלא יעצור למר איה. הכל מתוכנן. בעלה של אליזבט — איש נמוך-

דפנה ברק:
סיפורי הרמיון הפרוע

קומה, סימפאטי, שעברו מעורר צמר מורת, התמנה כנשיא האי בורה-בורה לגמרי בטעות, באורח לא-צפוי. הנשיא הקודם של האי, שזכה בריבונות לפני 30 שנים, פרש. כך מצא עצמו בעלה החביב של אליזבט בן-לילה, שליט של אי קטן באוקיאנוס השקט, אי שניתן בנקל להחטיא אותו על פני הגלובוס,

„רק באזי יכזב!“

אך בעל דימוי-עצמי של אימפריה, ושאיפות אי-קץ.

לאיש הסימפאטי היה ספק אם הוא מתאים להיכנס לנעליו האגדיות של הנשיא הנערץ, שעצם איזכור שמו היה מכניס את הילידים לאבסטאזה. לאל-זבט, לעומת זאת, לא היה ספק קל שבקלים: „רק בעלי יכול!“

לרגע הוזה חיקתה במשך שנים. אמי גם, כעבור כמה חודשים התקלקלו כמעט תוכניותיה. מישאל-עם הביא לתיקו בין בעלה, מנהיג מיפלגת המהפיכה, לבין מתחרהו. אך כעבור כמה חודשים שב בעלה של אליזבט (עם אליזבט) אל לישכת-הנשיא ומר קומה הראוי. לאליזבט היו כמה חודשים לעשיית חשבון-נפש נוקב. הפעם, תיכונה, היא תכניע את חותמה על ההיסטוריה, האומה, טוב — היא תסתפק בלישכת-הנשיא ובסביבה הקרובה.

***

אליזבט, אשה קולנית, עגלגלה, בעלת קול צרחני, ממוצא אוסטרלי שעליו גאותה — קרבה אל מכונית-השרד בצער בוטח. נכון, לא-יך קוראים-לה, טטאשה, אשתו של היריב, הצנועה כניכול, הגברת הראשונה של מיפלגת-היקדמה, לא היתה מכונית-ראשון שבו שבה (כלומר: בעלה שב) ללישכת-הנשיא, הודיעה לאחר-איים: „אני הולכת לעשות כאן סדר! עכשיו מתחילה תקופה חדשה“ מדוע, פלטה בצירוף קללה גזעית באוסטרלית, אין היא רואה את הנהג יוצא מהמכונית, לקדם את פניה? הרי היא הסבירה שוב ושוב לאחראים שיש לפתוח לכבודה דלתות, להזיז כיסאות! מה קורה פה? אליזבט קרבה למכונית ומה ראו עיניה, שומו שמיים, אלוהי כל האוסטרים? הנהג ישן?

טראט! שלחה אגרוף בשמשת המכר נית המהודרת. לעזאזל גינוני-ההדר המצופים מהגברת הראשונה החדשה של בורה-בורה — קודם יש להנך את הילידים כיצד להתנהג כראוי אחרי-כך תתפנה להתנהג כראוי בעצמה! הנהג המבולבל התעורר לשמע המ-הומה: „אתה ישן? יופי שאתה ישן! אני אראה לך!“

אליזבט, רוחתת מועם, סמוקת-לח-יים, יושבה במכונית. היא לא נותרה

וקימטה את שימלתה, המילה האחרונה בקולקציה של גדול אופנאי בורה-בורה, רה. „רק אניע בשלום הביתה“, הירהרה, „ומנכ“ל הלישכה יקבל ממני שטיפה הגונה! אורה למצוא אותו מתחת לארמה!“

„תגירי“, הודיעה לשמוע את הנהג פונה אליה, כאילו היתה חברה שלו, איוו פריחה מהשכונה שבה גדל מן הסתם: „רוצה ביס מהסנדוויץ' זה עם סלמי ותמוצים...“

„מה? נודעקה אליזבט. מייד התי-עשתה ופקדה: „מהר ללישכת-הנשיא, למנכ“ל!“

אני לא רוצה לראות יותר את הנהג הזה! עלתה לאוקטובות נבוהות, אני רוצה נהג מהמיפלגה, נהג שגדל על בירכי התורה של מיפלגת-המהפיכה! „מה זה? מה זה הרעש הזה?“ שאל הנשיא בחדר מרוחק, בעת ריון כלכלי

שקטה, אישם בשנות ה-40 לחייה.

שנים רבות ניהלה רומאן טוער עם אחד השרים הפחות-מרשימים של בורה-בורה. כמה בדיחות, שסופרו על חשבונו של השר, נותרו בפולקלור של בורה-בורה גם אחרי מותו הטראגי.

אליזבט הסתערה לעבר ליאונור וסיפחה אותה לכוחותיה. נכון שבנו של השר, אחד מגעריו של בעלה, נתקף

הרהגורל עבור בורה-בורה. בשקט הסכירו לו עוזריו את המתרחש. „טפלו בה!“ נבעת הבעל, ופכר את כפות-ידיו. לפתע נראה אובד-עצות: „תנו לה מה שהיא רוצה! רק תורידו את זה ממני...“

אליזבט קיבלה נהג כלבבה, איש מיפלגת-המהפיכה שהוצא מתפקיד בכיר יותר במערכת. היא קיבלה גם מזכירה, מזכירה אישית: ליאונור הגי-עה בזמנו ללישכה כפקידה מהמניין. אחרי-כך קודמה ומונתה כאחראית ל-פניות-הציבור. ליאונור היא בחורה נאה, עדינה,

בחמת-זעם כששמע על הסיפוח, ועוד יותר — על הקירבה המישפחתית שלו לליאונור. אבל אליזבט אינה נוהגת לתקוע את אפה לעניינים שכאלה, טפריטפו.

ליאונור היא דווקא אשה נחמדה, לויאלית, מסורה, מדווחת לה הכל ובפרוטרוט, על המתרחש בלישכת-בעלה. פעם לא התאפקה אליזבט, בחנה את ליאונור מכף-רגל ועד ראש, וניסתה לדמיין... טוב, רק ניסתה.

עכשיו כבר היו לאליזבט נהג אישי, שידע להקדים את כניסתה לאירועים ולהנחות את הנתינים כיצד לקבל את פניה הכבודית-מאופרות-מתוסרקות של גבירתו, שידע לפתוח לפניה רל-תות, להרליף לה כל פסיק וציוץ מהי מתרחש בלישכה: מי נגדה, מי נגד בעלה, מי נגד מי, מי בעד מי. את זה, במחשבה שניה, אליזבט לא עודרה. היא דגלה ב„הפרידי ומשלי“.

היתה לה גם מזכירה שריווחה לה מה שהנהג — בכל זאת רק נהגו — שכח לדווח, שליוותה אותה כיאה לגבי רת במעמדה, שהתחנפה אליה, שטעפה אותה במחמאות — ממש פמליה, הפמי-ליה של הגברת הראשונה.

***

אליזבט התמתחה בעצלתיים כמיטתה שבבית-הנשיא. בעצם (המשך בעמוד 20)

„אני הולכת לעשות כאן סדר! עכשיו מתחילה תקופה חדשה!“